

Kamgarn Del 1 (2)

År 1889 fastställdes bolagslagsordningen för Kamgarnsspinneri Aktiebolaget Göta i Borås. Huvudägarna var vid denna tid familjerna Zeeh och Kullgren. Företaget uppförde en anläggning för kamgarnsspinneri, vilken stod färdig år 1890. Fabriken låg vid denna tid i ett helt lantligt läge långt utanför stadens bebyggelse. Anläggningen drevs med hjälp av två ångmaskiner om sammanlagt 500 Hk. Företaget ombildades efter ekonomiska svårigheter till AB Kamgarn år 1909. Göteborgskoncernen "Gustaf Werner" köpte företaget år 1915 och samma år övergick man helt till elektrisk drift. Omfattande utökningar av fabriken gjordes på 1920-talet då den gamla fabriken ombyggdes och antalet arbetarbostäder i omgivningarna utökades. Företaget ägde även omfattande jordbruksarealer i anslutning till fabriksanläggningen vilka utarrenderades. Under 1900-talets inledande årtionden hade företaget cirka 200 anställda och tillverkningen var inriktad på industrikamgarner, ett halvfabrikat vilket senare förädlades hos företagets kunder (väverier, trikåfabriker etc). Under andra världskriget utökades fabriken varvid även stora maskininvesteringar gjordes och tillverkningen inriktades allt mer mot syntetfiberförädling. Under 1970- och 1980-talet bytte företaget ägare vid ett flertal tillfällen. 1988 hade AB Göta Kamgarn 88 anställda och tillverkningen bestod av kamgarnskvaliteter till handarbetsgarner, trikåindustrin och möbiltygsväverier. Verksamheten avvecklades 1989 och AB Göta Kamgarn var då det sista kvarvarande spinneriet i Borås, och dessutom det sista egentliga kamgarnsspinneriet i Sverige. Fabriksanläggningen köptes samma år av byggnadsfirman K I Andersson som byggde om den till ett industri-, hantverks- och kontorshotell.

Denna bild fotograferade jag den 25 april 2022.

Den första byggnaden uppfördes år 1890 som spinneri ursprungligen troligtvis endast i 1 våning. Byggnaden höjdes till två våningar samt vind under perioden mellan 1900 och 1905. Arkitekten bakom ritningarna är okänd. Efter 1905 användes byggnaden på följande sätt: I bottenvåningen fanns packrum i den norra delen och spinnsal i den södra delen. I andra våning fanns förspinning mot norr samt spinnsal mot söder. Vindsvåningen användes som haspelsal. Byggnaden förändrades interiört år 1951 när vindsvåningen inreddes som matsal samt sammanträdes- och "hobbyrum". Andra våningen ombyggdes till kontor och lager medan bottenvåningens funktion ändrades till kapprum, verkstad och lager. I samband med denna ombyggnad tillkom även den höga "brygga" som löper ut från vindsvåningen mot norr. För ombyggnadsritningarna stod Byggnadstekniska Byrån. Byggnaden har fasader av rödbrunt tegel och mot väster finns en arkitektoniskt bearbetad frontespis. Den avslutas med ett tegeltäckt sadeltak. Byggnaden är en bra representant för de flervånings fabriksbyggnader som uppfördes före eller strax efter sekelskiftet i staden. Byggnaden har endast varit föremål för mindre förändringar och därför bevarat sin ursprungliga karaktär, bland annat finns ursprungliga fönster i några fall bevarade.

En byggnad intill den första byggnaden uppfördes i rött tegel i 1 våning 1890 efter ritningar av tyska arkitekter. Dess ursprungliga funktion var ångpanne- och maskinhus men den innehöll även lager- och förrådsutrymmen. Byggnaden har förändrats vid ett flertal tillfällen. Den första förändringen gjordes troligtvis under perioden 1905–1911 då byggnaden utbyggdes mot norr och det karaktäristiska shedtaket tillkom. Före 1919 inreddes en mindre spinnsal i byggnadens västra del. En andra våning påbyggdes på byggnadens södra delar år 1934 efter ritningar av arkitekt Einar Lundberg. Den andra våningen konstruerades i betong med putsade fasader som tydligt avslöjar att den är ett senare tillägg. Denna andra våning inrymde ursprungligen en reparationsverkstad. Byggnaden står idag oförändrad sedan utbyggnaden 1943.